

POŁOWA (1) *sb f*

A sg połowę.

Sł stp notuje, Cn s.v. na poły, Linde XVI(XVIII) i XVIII w.

Jedna z dwu mniej więcej równych części, na które dzieli się bez reszty jakaś całość; o wartościach materialnych:

W przeciwstawieniu: »wszytek ... połowa«: KlonFlis E cf »większa połowa«.

Wyrażenia: »mniejsza połowa«: KlonFlis E cf »większa połowa«.

»większa połowa«: Nie zwierzay źzkućie wźytkiey máiętności/ Lecź domá zořtaw dla lepfzey pewnořci Więřzą połowę, mnieyřzą puřć ná wodę/ Vpátruy źzkodę. Bo ieřli wźytko náłóżyř ná řtátek/ Pewnie nędznikiem będziefź ná ořtátek KlonFlis E.

Cf POŁ, POŁOWICA, 1. [POŁOWKA]

LWil